

ning i politiets register. Bestemmelsen skaber grundlag for, at disse myndigheder kan få online adgang til dette register. Søgningsen kan kun ske til brug for en konkret sag i forbindelse med efterforskningen af en straffesag eller opretholdelse af den offentlige sikkerhed. Ordet efterforskning omfatter forebyggelse af strafbare handlinger, i samme omfang som forebyggelse er omfattet af Prümufgørelsens artikel 12, jf. pkt. 2.2.1.3 i de almindelige bemærkninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.4.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 4

(Lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet)

Til nr. 1-3 (§ 15, stk. 1)

Efter § 15 i lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet skal udbydere af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester uden udgift for staten, herunder for politiet, sikre de tekniske muligheder for at gennemføre aflytning af telekommunikation i en række nærmere angivne tilfælde omfattet af retsplejelovens kapitel 71 eller artikel 18 og 19 i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EU-retshjælpskonventionen).

Efter ordlyden af lovens § 15, stk. 1, nr. 4-6, omfatter udbydernes forpligtelser alene aflytning af telekommunikation, der involverer andre medlemsstater. Det er endvidere i bestemmelsens forarbejder forudsat, at § 15, stk. 1, nr. 6, ikke omfatter tilfælde, hvor gateway-stationen befinder sig i et land uden for EU, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), Tillæg A, side 3373 (pkt. 3.3.4.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 141).

Aftalen af 19. december 2003 mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om anvendelsen af visse bestemmelser i konventionen af 29. maj 2000 om gensidig retshjælp i straffesager mellem Den Europæiske Unions medlemsstater og 2001-prokollen hertil (EU-aftalen) indebærer, at bl.a. EU-retshjælpskonventionens artikel 18 og 19 om aflytning af telekommunikation også vil finde anvendelse, når aflytningen involverer Island eller Norge.

Det foreslås på den baggrund, at udtrykkene »medlemsstat« og »andre medlemsstater« i § 15, stk. 1, nr. 4-6, ændres til »kontraherende stat« henholdsvis »andre kontraherende stater«, således at det udtrykkeligt kommer til at fremgå af loven, at udbydernes forpligtelser efter § 15 også omfatter tilfælde, hvor telekom-

munikation overføres til en stat, som ikke er medlem af EU, men som er part i EU-retshjælpskonventionen (nr. 4), og tilfælde, hvor den udenlandske udbyder af elektroniske kommunikationstjenester (nr. 5) eller den udenlandske gateway-station (nr. 6) befinder sig i en stat, der er part i konventionen uden at være medlem af EU.

Med den foreslåede ændring vil lovens § 15, stk. 1, nr. 4-6, omfatte Island og Norge ved EU-aftalens ikrafttræden. Bestemmelsen vil endvidere omfatte andre stater uden for EU, der i fremtiden ligesom Island og Norge efter aftale med EU måtte blive omfattet af EU-retshjælpskonventionen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Det følger af *stk. 1*, at bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 om forbrydelser mod den offentlige myndighed m.v. og kapitel 16 om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv mv. også finder anvendelse, når forholdet er begået mod eller af embedsmænd fra en anden stat under udførelse af opgaver i Danmark efter Prümufgørelsen eller efter Rådets afgørelse om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisesituationer.

Den foreslåede bestemmelse omfatter embedsmænd, som er ansat i en anden medlemsstat, der er omfattet af Prümufgørelsen eller den nævnte rådsafgørelse om særlige indsatsenheder.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. indebære, at vold eller trussel om vold mod en udenlandsk embedsmand, der deltager i en operation efter Prümufgørelsens artikel 17 eller 18, eller der yder bistand efter artikel 3 i rådsafgørelsen om særlige indsatsenheder, vil kunne straffes efter straffelovens § 119, stk. 1. På samme måde vil en udenlandsk embedsmand, der uberettiget videregiver fortrolige oplysninger om, hvad han har erfaret under udførelse af opgaver efter Prümufgørelsens artikel 17 eller 18 eller rådsafgørelsens artikel 3, kunne straffes for overtrædelse af straffelovens § 152 f.

Den foreslåede bestemmelse omfatter efter sin ordlyd alle bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 og 16. Det er dog en forudsætning, at den enkelte bestemmelse efter sit eget indhold kan finde anvendelse. F.eks. vil straffelovens § 148 om den, som har domsmyndighed eller anden offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, ikke kunne anvendes på andre medlemsstaters embedsmænd. Det skyldes, at Prümufgørelsen eller rådsafgørelsen om særlige ind-